İşçi Bülteni Özel Sayı 343

Topkapı İşçi Bülteni

İşçi Derneği'ne sahip çıkalım, üye olalım, dernek çatısı altında birleşelim!

İşçi arkadaşlar,

Topkapı İşçi Derneği bir mücadele mevzisi olarak kuruldu. Ortak sorunlarımıza ortak çözümler parolasıyla hareket etti. Bu yolda şimdiden anlamlı işler yaptı. Sigortasız çalışmanın üzerine yürüdü, iş kazasına uğrayıp kapı dışarı edilen işçinin haklarını aradı, haklarımız konusunda paneller düzenledi, bilgilendirici çalışmalar yaptı. Sosyal, kültürel ve sportif etkinlikler düzenledi. Fakat hâlâ da İşçi Derneği yolun başında. Daha yapılması gereken çok iş, mücadele edilmesi gereken çok sorun var!

Topkapı İşçi Derneği

Ama bunun için tüm işçi arkadaşların derneği sahiplenmesi gerekiyor. Ne kadar çok işçi arkadaşımız dernek çatısı altında yerini alıp mücadeleye ortak olursa, derneğimiz işte o zaman çok daha büyük bir güç haline gelir, üstesinden gelemeyeceğimiz sorun kalmaz.

Bunun için tüm işçi arkadaşları öncelikle derneğe üye olmaya çağırıyoruz. Binlerin buluştuğu ve mücadelesine ortak olduğu bir İşçi Derneği için haydi el ele verelim! İşçi Derneği'ne sahip çıkalım, üye olalım, dernek çatısı altında birleşelim!

İşçi Derneği;

- ✓ Bizi bir araya getirerek her konuda dayanışma içerisinde olmamızı sağlar!
- ✓ Patronların her şeyi tek taraflı olarak belirlemelerine izin vermez, üyeleri adına taraf olur!
- ✓ Sigortasız çalışmaya karşı mücadele yürütür, sigortasız işçi çalıştırdığı tespit edilen işyerlerine müdahale eder!
- ✓ Hukuki sorunlarımıza çözüm bulur, dava açılmasına yardım eder, gerekirse avukat desteği sağlar!
- ✓ Zorbalığa karşı dayanışma ruhuyla karşı koyar!
- ✓ İşsiz kaldığımızda dernek üyeleri arasındaki dayanışma yoluyla iş bulmamıza yardımcı olur!
- ✓ Oluşturulacak fonla maddi sıkıntı yaşayan üyelerine destek olur!
- ✓ Fiziki ve moral yozlaşmaya karşı sosyal, kültürel ve sportif etkinlikler düzenler!

Topkapı İşçi Derneği üyeleri direnen Çapa işçilerini ziyaret etti...

"Yaşasın sınıf dayanışması!"

İşçi Derneği, Çapa'daki İÜ Tıp Fakültesi Hastanesi'nde sendikalaştıkları için işten atılan taşeron işçilerine destek verdi.

Direnen işçilerle dayanışmak amacıyla yapılan ziyaret sırasında "Gücümüz birliğimizden gelir!" yazılı dernek pankartı açıldı. Pankart arkasında toplanan dernek üyeleri, direnişçi işçilerin hastane bahçesinde bekledikleri yere kadar sloganlarla yürüdüler. "Yaşasın sınıf dayanışması!", "Çapa işçisi yalnız değildir" gibi sloganları haykırdılar.

Direniş yerine gelindiğinde işçiler de dernek üyelerini büyük bir coşkuyla attıkları "Yaşasın sınıf dayanışması" sloganı ve alkışlarla karşıladılar. Daha sonra dernek adına bir işçi arkadaşımız direniş ile ilgili duygu ve düşüncelerini aktardı. Çapa işçisinin direnişini kendi direnişi bildiklerini ifade etti. Bundan böyle de direnen işçilerle dayanışmaya devam edeceklerini belirtti. Sık sık sloganlarla kesilen konuşmanın ardından işçilerle dernek üyeleri sıcak bir sohbete başladı. Sohbet sırasında direniş süreci ve birlikte yapılacaklar hakkında konuşuldu.

Direnişçi işçilerin yalnız olmadığını gösteren dernek üyeleri daha sonra yeniden gelmek üzere ziyaretlerini bitirdiler.

Direniş nasıl başladı?

Çapa işçileri, taşeron olarak çalıştıkları hastanede Belediye-İş sendikasında örgütlenmeleri üzerine patron rektörle işbirliği halinde örgütlülüğü kırmak için harekete geçti. Önce toplu iş sözleşmesinin yerine bireysel sözleşme dayatmasında bulundu, sonra da bu kölelik sözleşmesini kabul etmeyenleri işten attı. Bunun üzerine atılan işçiler direnişe geçerek eylemlere başladılar. Direniş şu an 2. ayına yaklaşmış bulunuyor. İşçiler kararlı, fakat sendika yönetiminin kararsız ve kaypak tutumları en büyük handikapları. Çapa işçisi eğer ipleri sendikadan geri alır da direnişi kendi bildiği gibi yürütürse kazanması zor olmayacaktır. Elbette işçilerin en büyük dayanağı, sınıf dayanışması olacaktır.

İşçi Derneği işyerleri arasında futbol maçı düzenledi

Ev ve iş arasında mekik dokuyan, sosyal hayatı olmayan işçileri sosyal, kültürel ve sportif etkinliklerle buluşturmayı ve kaynaştırmayı hedefleyen İşçi Derneği, bu anlayışla bir futbol maçı düzenledi.

Maç, ağırlığını PTT işçilerinin oluşturduğu, içerisinde ayrıca matbaa ve çorap işçilerinin olduğu takımla Güneş Plastik fabrikası işçilerinden oluşan takım arasında yapıldı. Zaman zaman çekişmeli geçen maçta dostluk ve dayanışma kazandı. Maç ise 11-11 berabere tamamlandı.

Dernek yönetimi, bundan sonra da değişik işyerlerinden işçiler arasında benzer maçları organize edeceklerini ayrıca bir futbol turnuvası düzenlemeyi düşündüklerini belirttiler.

İşçi Derneği, iki günlük bir deniz gezisi düzenledi

Yaz denince patron takımının aklına deniz, kumsal ve sınırsız eğlence gelir. Hepsi de sıcaklar bastırdığında soluğu tatil bölgelerinde, yazlıklarında ya da beş yıldızlı otellerde alırlar ama işçilerin aklına ise sadece yazın bunaltıcı sıcaklığında çalışmanın güçlükleri gelir. Elbette izin kullanan arkadaşlarımız vardır ama izinler hem çok kısadır hem de en fazlasından memlekete on günlüğüne gidilir ve orada çalışmak dışında bir şey yapılmaz. Yani işçiler için dinlenmek diye bir şey yoktur. Çalış, çalış, çalış... Ter içinde, güneşin altında, havasız sıcak atölyelerde çalış, çalış, çalış...

İşte İşçi Derneği bu koşullarda bir yaz geçiren işçilere bir parça olsun soluk aldırmak için bir deniz gezisi düzenledi. Böylelikle yaz sıcağında bunalan ve kavrulan işçilere destek sundu. Deniz deyince en fazlasından İstanbul'un kirli plajlarına giden Topkapı işçilerine güzel ve temiz bir denizde eğlenme ve dinlenme imkânı sağladı.

Deniz gezisi için Kırklareli'ne bağlı Kıyıköy sahilleri seçilmişti. Son derece temiz ve güzel sahili ayrıca ormanlık alanıyla herkesin hayran kaldığı Kıyıköy isabetli bir tercih oldu.

Yaklaşık 25 kişiden oluşan gezi grubu Cumartesi mesai çıkışında yola çıktı. Akşam saatlerinde Kıyıköy'e vardı. Hemen çadır kurulup mangal yakıldı. Yemek yendi, denize girildi. Bu arada çay demlendi ve yakılan ateşin etrafında toplanılarak akşam eğlencesine geçildi. Sohbetler edildi, fıkralar anlatıldı, şiirler okundu, şarkılar söylendi. Gece geç vakte kadar devam eden bu eğlencenin ardından uyumaya geçildi. Uyku tutmayan işçiler ise ateş başındaki sohbetlerini sürdürdüler.

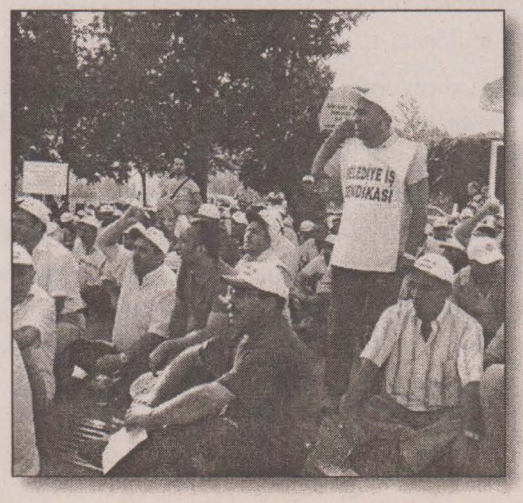
Pazar günü ise güne kahvaltıyla başlandı. Ardından sahilde bir futbol maçı yapıldı. Maçtan sonra topluca denize girildi. Denizde saatler boyunca yüzüldü, oyunlar oynandı. Öğlen saatlerine doğru ise çevredeki doğal güzellikleri incelemek üzere bir keşif gezisi yapıldı. Öğlen yemeğinden sonra eğlence devam etti.

Akşama doğru ise artık dönme saati geldiğinde toplanmaya başlanıldı. Bir kez daha gelmek üzere geziye son verildi ve yola çıkıldı.

Oldukça renkli ve eğlenceli geçen iki günlük deniz gezintisi bu biçimde noktalanırken herkes bir daha gelinmesi konusunda hemfikirdi. Etkinliği düzenleyen İşçi Derneği yönetimi de, eksikliklerden ders çıkararak bundan sonra daha geniş katılımlı ve daha güzel etkinliklere imza atma sözünü verdi.

Belediye işçisi greve hazırlanıyor

İstanbul Büyükşehir'de ve bazı ilçe belediyelerinde süren toplu iş sözleşmesi görüşmeleri anlaşmazlıkla sonuçlandı. Bunun üzerine sendikalar peşpeşe grev kararları aldılar. Sarıyer Belediyesi'nde grev uygulaması başlatıldı. Belediye yönetimlerinin anlaşmaya yanaşmamaları halinde diğer belediyelerde de grev uygulamaları başlayacak. Bu kapsamda ilk grev Zeytinburnu Belediyesi'nde 28 Ağustos'da başlayacak.

Belediye yönetimleri, işçilerin olmadık talepler ileri sürdüklerini söyleyerek grevi kırmaya çalışmakta. Fakat bir gerçek ki, grev aşamasındaki belediye işçilerinin istekleri, sözleşmesi anlaşmayla sonuçlanmış diğer bazı belediyelerdekinden farklı değil.

Belediye işçileri insanca bir yaşam için mücadele ediyorlar. Bu mücadeleye destek vermek tüm işçilerin görevidir.

Bir metal işçisi arkadaşımız yazıyor...

Fabrikada sömürü diz boyu!

Dostlar merhaba, Topkapı sanayi havzasındaki bir fabrikadan, üretimin içinden yazıyorum.

Bu yazılarının size, işçi kardeşlerime ulaşmasını sağlayan Topkapı İşçi Bülteni'ne ve Topkapı İşçi Derneği'ne teşekkür ediyorum. Bültenle ilk tanıştığımda dağıtım yapan arkadaşlarla sohbet ettiğimizde, bülteni alıp cebimize koyduğumuzda, bu yazıları serviste yolculuk yaparken, sigara salonunda yazıların içeriği hakkında tartışırken aramızdaki sözde iş arkadaşlarımızın, işçi temsilcilerinin tepkisi ve hakarete varan yorumları ile karşılaşmıştık.

- O elinizdeki paçavralar ne? Onların hepsi yalan. O yazıları yazanlar ne idüğü belirsiz, hayatında bir işte çalışmamış serseri takımı falan filan...

Böyle bir yaklaşımda bulunmuş, dahası bu bültenleri binbir emekle ceplerinde çay parası-ekmek parası yokken, yağmurda, karda, soğukta (canlarım benim, sizi seviyorum) yol kenarlarında, fabrika önlerinde, köşelerde, dağıtmaya çalışmış, bazen hakarete uğramış insanların üzerine polisi, fabrika güvenliğini saldırtmış, tehditler savurmuştur.

Bültenlerin dağıtım günlerinde, saatlerinde fabrikanın önüne çıkıp bir atmaca edasıyla durumu izlemiş, dağıtım yapan arkadaşlarla sohbet edenleri, bülteni alıp cebine koyanları mimlemiş, bu kişileri fabrika yönetimine ispiyonlamış, bu arkadaşlara üstü kapalı tehditler savurmuş, dahası arkadaşların dolapları karıştırılmış, bazılarının fazla mesai yapması dolaylı olarak engellenmiştir.

Arkadaşlar, işçi dostlarım, bu tip baskılar yalnızca bizim fabrikamızda değil, hemen hemen her yerde, işverenin ve yardakçılarının tekerine çomak sokulan bütün işyerlerinde yaşanmaktadır. Ancak bu baskıların derecesi ne olursa olsun omuz omuza verirsek bu oyunu bozarız. Bültenimizde sorunlarımızı dile getirerek fabrikadaki sözde işçi temsilcisinin yapamadığını biz yapalım. Bu haksızlıkları, bir platforma taşıyalım.

İşte bu elinizdeki Topkapı İşçi Bülteni sesimizi duyurmanın bir yoludur. Bültene sahip çıkalım. Her türlü sorunumuzu, önerilerimizi, görüşlerimizi bu bültende paylaşabiliriz. Bu bültene baktığım zaman kendi hayatımızın bir yansımasını görüyorum. Fabrikalar, isimler, sorunlar farklı ama herkes işçi.

Bu arada Topkapı bölgesindeki işçilerin bir araya gelip sohbet edebileceği, tartışabileceği, sorunlarına çare arayabileceği Topkapı İşçi Derneği kurulmuş, faaliyetlerine başlamıştır. Hepinizi dernek çatısı altında birleşmeye, dayanışmaya davet ediyorum.

HEPİNİZİ SEVİYORUM.

Yaşasın işçi-emekçi dayanışması!

Kahrolsun sömürü düzeni!

SORUYORUM!

Burada soruyorum. Bu temsilci kimin temsilcisi, işçinin mi işverenin mi? Fabrikada olan biten, işçiler arasında kalması gereken bazı şeyler neden hemen personel müdürüne aksediyor? İşçi temsilcisi hangi işçinin temsilcisidir? Bu fabrikada üç vardiya çalışılıyor. Birinci vardiyada müdürler, memurlar, ustabaşılar yer alıyor. Her şey muntazam devam ediyor, fakat 2 ve 3. vardiyalarda yaşanan haksızlıklar diz boyunu aşıyor. Yemekhanede çıkan yemekler doyuruculuktan uzak adeta kuşa dönüyor. Bir karpuz meselesi var, öğlen yemeğinde çıkan yarım dilim karpuz, akşam yemeğinde kibrit kutusu ebatlarına düşüyor Durun daha bitmedi. Gece kahvaltı rezilliği de var. Akşam sekizde mesaiye gelen arkadaş gece saat 3'te yemeğe çıkı ve bir bakıyor ekmek yok, ekmeği bırak hiçbir şey yok. B bir değil, iki değil koskoca fabrikaya yakışıyor mu? Bu iş kanunlarını yalayıp yutmuş idarecilerimiz uyuyor mu? Sendika-işçi temsilcisine defalarca şikâyette bulunmamıza rağmen durum zaman zaman tekerrür etmiş ve işçiyi tatm edici bir çözüm elde edilememiş, saçma sapan yemekler çıkmaya, bazen aç kalmaya devam edilmektedir. YALAN MI?

Yemek konusunda bu türlü aksaklıklar yaşanırken bir fabrikaya yiyecek içecek sokmak yasaklanıp üstüne tuz

İşçi Derneği'nde Metal TİS paneli

Topkapı İşçi Derneği, Gaziosmanpaşa(GOP) bölgesinde faaliyetlerini sürdüren GOP İşçi Platformu ile birlikte bir panel düzenledi. Panelin konusu bu günlerde başlamış bulunan metal sektöründeki TİS (Toplu İş Sözleşmesi) görüşmelerine ilişkindi. TİS görüşmeleri, sektörde örgütlü üç işçi sendikası ile metal patronlarının örgütü MESS arasında yürütülüyor.

Panele konuşmacı olarak Türk Metal sendikasının üyesi olan bir işçi ile birlikte Birleşik Metal-İş (BMİS) sendikasının bir işyeri temsilcisi katıldı.

Platform temsilcisinin sunuş konuşmasından sonra sözü olan BMİS işyeri temsilcisi, sözleşme görüşmelerinin işçiler açısından oldukça önemli olduğunu vurgulayarak, örgütlü oldukları işyerlerinde şimdiden TİS komitelerinin oluşturulduğunu, işçilerin bu komiteler aracılığıyla sürece dâhil olduğunu anlattı. Konuşmasını, öncü ve ileri işçilerin süreci karşılayacak bir iradeyle davranmalarının kritik önemini vurgulayarak bitirdi.

Daha sonra söz alan Türk Metal üyesi işçi ise örgütlü oldukları bu sendikanın şimdiden ihanete hazırlandığını, ihaneti artık bir geleneğe dönüştürdüğünü, her şeyi kapalı kapılar ardında yürüttüğünü belirtti. Hangi sendikada örgütlü olursa olsun işçilerin tabandan bir araya gelmelerinin önemine vurgu yaptı. Kendisinin böyle bir birliği yaratmak için çalışacağını söyleyerek konuşmasını bitirdi.

Ardından soru-cevap kısmına geçildi. Panele katılan işçilerin soru, düşünce ve önerileriyle zenginleşen bu bölüm son derece canlı geçti. Konuşan işçilerin büyük bölümü, birlikte mücadelenin ve örgütlenmenin öneminden bahsetti. Sendika üyesi olsun olmasın tüm işçilerin birliğinin gereğine vurgu yapıldı.

Panel daha sonra İşçi Derneği bünyesinde oluşturulan işçi arkadaşlardan kurulu müzik grubunun verdiği müzik dinletisiyle sona erdi.

biber ekmiştir. Hâlbuki çalışanlara uygulanan bu yasaklar herkes için geçerli olması gerekirken, bu asalaklar sürüsü idareci kadrolar klimalı odalarında serin serin oturmakta, işçiler çeşmeden terkos suyu içmeye zorlanırken bunlara koli koli içme suyu, kola, meyve suyu taşınmakta, kutu kutu tatlılar, pastalar imalathaneden geçirilip bunlara ikram edilmektedir.

AYIP DEĞİL Mİ?

Üretim esnasında ıskartaya çıkan dört tane ürünün, makinenin çalışması için gerekli hayati öneme sahip iki rulmanın, dört dişlinin, birkaç metre zincirin hesabını yapan, bunların hesabını çalışanlardan soran, verdiği üç kuruş parayı işçinin burnundan getiren idarecilerimize sunulan bu imkânlar neyin nesidir. İşyerinde insanların en temel gereksinimlerini görmezden gelirken (sıcak, yorgunluk, uzun çalışma saatleri, uykusuzluk, çalışmadan kaynaklanan bel ve boyun ağrıları, ayakkabılardan kaynaklanan mantar, nasır problemleri, yıllık izinlerin piç edilmesi) bazı kişilere tanınan ayrıcalıklar insanlığa ve idareciliğe yakışıyor mu?

İşçi dostlarım, yaşadığım işyerinde bu yazdıklarımdan başka birçok değişik sorun var. Bunları yazmakla bitmesi mümkün değil. Ancak bunlar karşısında susmak bu sorunların artmasına sebep olur. Biz her şeyden önce insanız, onurumuz haysiyetimiz var. Sorunlar, baskılar karşısında sessiz kalmak yerine sesimizi yükseltelim. Hesap soralım, problemlerimizin takipçisi olalım.

Topkapı'dan bir metal işçisi

Bir Ülker işçisinin kaleminden...

Ülker'de yoğun ve ağır çalışma koşulları dayanılmaz boyutlarda!

İki yıldır Ülker'de çalışıyorum. Asgari ücret alıyoruz. Çalışma ortamı temiz ve rahat sayılır. Belki havalandırmada biraz sorun var. Bu yüzden birçok arkadaşımız belinden şikâyetçi. Bazı fabrikalarda havalandırmanın yetersiz, bazılarında ise aşırı sıcak olmasından dolayı arkadaşlarımız şikâyetçi.

En büyük sıkıntı, fabrikanın girişinde yol güvenliği olmamasıdır. Fabrikanın önündeki yoğun trafikten dolayı ciddi sorunlar yaşanıyor ama hiçbir önlem alınmıyor. Küçük bir kasis konmuş ama bu yetersiz. İşçiler bu sorunun çözülmesini istiyor ama Ülker yönetimi ilgisiz. Geçtiğimiz yıl bir işçi burada kaza geçirerek ölmüştü. Geçen günlerde de bir işçi arkadaşımızın araba çarpmasından kaynaklı kalça kemiğinin kırıldığını öğrendik.

Yemekler ise berbat. Sadece Cuma günü biraz iyi gibi. Araştırmalarıma göre kişi başına ayrılan yemek parası 2.30 YTL. Çalışma ortamı güvenli ama işçi sağlığı da sadece bunlardan ibaret değil.

Yaz-kış ayakkabı ve elbise çeki veriliyor. 3 ayda bir ikramiye alıyoruz.

Ülker neredeyse devlet haline geldi ama onu bu günlere getiren işçilerin durumu değişmedi. Örneğin 1 saniyede üretilen imalâtla yaklaşık 2 işçinin yevmiyesi çıkıyor.

Bir de yıllık izin sorunu var. İşçiler tam zamanında yıllık iznini alamıyor. Yıllık izinlerini almak için yalan söylüyorlar. Hâlâ da 2006'nın iznini kullanmaya çalışan işçi arkadaşlar var.

Sendikanın varlığı yokluğu belli değil. Sendika patrona çalışıyor. Geçen sene yüzde 50 zam istenildi. Zam oranı sendikacıların işe karışmasıyla en son yüzde 2,5'a düşmüştü. İşçiler eyleme hazırlanınca bu oran yüzde 5'e çekildi.

Bazı servislerde klimalar çalışmıyor, çoğu da istenilen yerde durmuyor.

Yemek yenen kaplar, çatal ve kaşıklar zaman zaman kirli çıkıyor. Pek temiz değil. Birkaç arkadaşımızın bir gün içinde ishal olduğunu hatırlıyorum.

Makineler gereğinden daha hızlı çalışıyor. İşçiler yetişebilmek için canlarını dişlerine takıyorlar. Bundan kaynaklı olarak işyerinde çok stresli ve gergin bir ortam oluşuyor. Bu da Ülker'in elemandan tasarruf politikasından kaynaklanıyor. Örneğin 2 yıl önce 2 kişinin yaptığı işi şu an tek kişiye yaptırıyorlar. Meydancılar, bundan 4-5 yıl önce 1 saatte maksimum 2 palet mal çıkarırken şimdi 15 dakikada 1 palet (102-112 paket) mal istifliyor.

Çalışma saatleri işçileri en çok yıpratan sorun durumunda. Çalışma saatleri sürekli değişiyor. Bu işçinin yıpranmasına neden oluyor. Dengesini bozuyor. Asosyal hale getiriyor. İşten ibaret bir hayat sürüyoruz. İş ile ev arasında mekik dokuyoruz. Düzensiz çalışma sisteminden ve yaşanan yıpranma ve stresten dolayı, örneğin saat gece üçte işi bırakıp gidenler var. Mesela ben artık daha fazla sigara içer hale geldim.

Toparlarsam Ülker'deki en önemli sorunlar şunlar:

1. Fabrika önündeki yol sorunu,
2. Yemek sorunu,
3. Ücret sorunu (kimse aldığı ücretten memnun değil),
4. Düzensiz çalışma ve uzun çalışma saatleri.

Ülker'in bünyesinde biz 1 saat mola yaparken başka fabrikalarında sadece yarım saat mola yapılıyor. Bu fabrikalarda çalışan işçiler durumdan çok rahatsız. Çoğu işçi arkadaş şunu söylüyor: Ülker'e giren pişman, çıkan pişman.

Yani koşullar kötü ama piyasa da daha kötü. Sendika sistemi ölmüş durumda. Yaşım 29 ama ben bile geleceğimden emin değilim. Umutsuzum. Sendika, Ülker'deki sistemin bir parçası. Patronumsu sendika. Yani sendika patrona çalışıyor.

En çok da engelli çalışan arkadaşlara üzülüyorum. Çünkü onlar sabit maaş almaya zorunlu tutuluyor. Mesai yapamıyorlar. Düşük ücrete talim ediyorlar.

İşçiler sistemin değişeceğinden az da olsa umutlu. En azından iyimser bakmaya çalışıyorlar.

İşçi arkadaşlara şunu söylemek istiyorum:

Bakışlar umudu; Umutlar yüreğimizi, Yüreğimiz ve bileğimiz ise tek bir şey istiyor: İNSAN GİBİ YAŞAMAK!

Kaderimiz sadece çalışmaktan ibaret değil. Makinenin yanında robot değil, yöneten olmalıyız. Benim veya bizim amacımız çalıştığımız yeri insanca yaşayabilir hale getirmek. Mezarda emekli değil, mezarlıkta çalışan değil, hayatta emekli olan ve çocuklarına güzel bir gelecek verebilen insanlar olabilmek.

Ozanın kaleminden...

Amerikan çıkarlarının bekçiliğini yapanlara kendimizi ezdirmeyelim!

Sayın işçi ve emekçi arkadaşlarım,

Önceki sayıda belirttiğim gibi kaderimizi ağalar ve paşalar belirlemesin. Çünkü güvendiğimiz generaller ve başbakan paradan başka bir şey görmüyor. Bunların şaibelerine tanık olduk. Bu memleket halkındır, toplumundur. Birkaç aynı kafaya sahip kodamanın değildir. Toplum demek, işçi ve emekçi sınıfı demekse o halde bunlar bizim haklarımızı kendi çıkarları uğruna neden keyfince harcıyorlar?

Bozacı ve Şıracı

Yurdun ve özgürlüğün elden gidiyor halkım uyan!
Emekçi günü zor geçiriyor, hükümette olmaz ki duyan
Ortak olan zenginliğimiz akıtılıyor tek taraf, bir yan
Emekçinin haklarına neşter atılıyor gel de haksızlığa dayan.

Hiç uğruna mı gençlerimiz canından oldular
Başkalarının çıkarları için baharında soldular
Yapan hâlâ yapıyor cezasını mı buldular
Bush ile hükümet el ele her pisliğe göz yumdular

Başkasının hayatını mal edip gündem değiştirdiler
Ordu başı başbakan beraber neler geliştirdiler
Baltayı köylüye, emekçiye salladılar hep, kimler eleştirdiler
Bütün mevki makama kendi çevresini yerleştirdiler.

Vatanımızı yapmak istiyorlar karanlık gücün devleti
Gezip tozmaları yetmiyor gibi yüklediler parti ziyafeti
Bu düşünce emekçiden alır ancak nefreti
Gidişata dur diyebilmek için gösterelim sol hareketi.

Ozan Alican
09 Ağustos 2008

Bir daha vurgulayayım; emekçi sınıfı örgütlenmediği sürece haklarına sahip çıkamaz hale gelir. Bu güne kadar bir verip yirmi aldılar. Artık canımızdan başka alabilecekleri bir şeyimiz kalmadı.

İşçi Derneğimiz'de birleşelim, haklarımızı koruyalım, duyuralım sesimizi.

Tekrar herkese selam ederim.

İşçi eylemlerinden...

Ambarlı liman işçileri direniyor!

Ambarlı Limanı'nda Arkas Holdinge bağlı faaliyet yürüten Arser A.Ş'de çalışan işçiler bir süredir sendikalaşma çabası içindeydiler. 400'ü aşkın işçi kısa bir sürede Liman-İş Sendikası'na üye oldu. Sendikalaşma sürecinin tamamlanmasıyla patron saldırıya geçti. İşçilere iş yavaşlattığı gerekçesiyle noter onaylı belge imzalatmaya çalışan patron, işçilerin imzalamaması üzerine ilk önce 5 işçiyi ardından 52 işçiyi işten attı. İşçiler bu saldırıya karşı sendikal örgütlülüklerine sahip çıkarak direnmeye devam ediyorlar.

E-Kart işçisi grevi sürdürüyor...

Basın-İş sendikası tarafından Eczacıbaşı'na bağlı E-Kart'ta başlatılan grevi 9. haftasını geride bıraktı. İşçiler kararlılıkla mücadelelerini sürdürüyorlar.

Otobüs ve metrobüs işçileri eylem yaptı

Ücretlerini alamayan İETT işçisi otobüs ve metrobüs şoförleri iş yavaşlatarak taleplerini dile getirdiler. 22 Ağustos günü gerçekleşen eylem iki saat sürerken ulaşım büyük ölçüde aksadı. Oldukça yoğun ve zor şartlarda çalışan İETT işçilerinin hak arama mücadelesinin yanlarında yer almalıyız.

Tuzla Tersaneleri'nde iş cinayetleri devam ediyor!

İşçi kanıyla dönen çarkları kıralım!

Tuzla Tersaneleri'nde yapımı tamamlanan bir geminin filikası test edilirken filikanın halatları koptu. Filika içerisinde kum torbası olması gerekirken ağırlık yapması için 16 işçi konulmuştu. Sonuçta 3 işçi arkadaşımız öldü, 13'ü de yaralandı.

Bu yaşanan bir kaza değil açık bir katliamdır. İşçinin canının kum torbası kadar değeri yoktur. Yaşanan katliamın nedeni tersane patronlarının aşırı kâr hırsıdır. Kum torbasına üç kuruş vermemek için işçilerin canına kıymışlardır. Bu katliam bir kez daha devletin tersanelerde atmış olduğu sözde adımların hiçbir işe yaramadığını ve yaramayacağını göstermiştir. Çünkü tüm bunlar bir makyajdan öte hiçbir anlam taşımamaktadır.

Davutpaşa'da da, Tuzla'da da yaşananlar gösterdi ki bu düzenin çarkları işçi kanıyla dönüyor. Bizlerin kanıyla beslenen bu asalak takımının rahatını kaçırmak, bu çarkları kırmak ise bizlerin elindedir. Bunun için de tek yol direnmek, mücadele etmektir!

Topkapı İşçi Derneği

Davutpaşa Cd. TİM-I İş Merkezi Kat:4 No: 230
Topkapı

Tel: (212) 576 11 51

e-posta: topkapi_iscileri@yahoo.com

İşçi Bülteni Özel Sayı: 343 * Fiyatı: 25 YKr * Ağustos 2008 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat. Davutpaşa Cd. Gven Sanayi Sitesi C Blok No: 242 Topkapı İstanbul Tel: (212) 577 54 92